

เทศบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

เทศบาลตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

www.banlaemcity.go.th

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านแหลม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓
*****

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ อันตรายที่เกิดจากการถูกสัตว์ทำร้าย เหตุรำคาญต่างๆ และเพื่อรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหลม ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านแหลม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลบ้านแหลมโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบ้านแหลมและผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านแหลม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหลม ตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านแหลมแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านแหลม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า พนักงานเทศบาลตำบลบ้านแหลมที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายความว่า

(๑) สัตว์สายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ร้าย รวมถึงสัตว์ลูกผสมสายพันธุ์ที่ดูร้ายด้วย เช่น สุนัขพันธุ์ร็อตไวเลอร์ สุนัขพันธุ์พิทบูลเทอร์เรีย สุนัขพันธุ์บางแก้ว สุนัขพันธุ์โด้เบอร์แมน สุนัขพันธุ์อัลเซเชียน เป็นต้น

(๒) สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคน หรือมีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์โดยปราศจากการยั่ว

(๓) สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาล ตำบลบ้านแหลมเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลบ้านแหลม เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เหล่านี้โดยเด็ดขาด ได้แก่

(๑.๑) สัตว์มีพิษและสัตว์ร้ายต่างๆ

(๑.๒) งูพิษ และงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๑.๓) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

(๑.๔) สัตว์ที่ได้รับความคุ้มครองหรือควบคุมตามกฎหมายอื่นๆ

(๒) ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหลมต่อไปนี้ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด แต่ไม่รวมถึงการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศล ตามประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์ ได้แก่

(๒.๑) สถานที่ราชการทุกแห่ง

(๒.๒) ในที่หรือทางสาธารณะอื่นใด รวมถึงตลาด

(๒.๓) พื้นที่สาธารณะประโยชน์อื่นๆ เช่น แหล่งน้ำสาธารณะ สวนสาธารณะ ที่สาธารณะประจำหมู่บ้าน เป็นต้น

(๓) ให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลบ้านแหลม เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้

(๓.๑) สุนัข

(๓.๒) แมว

(๓.๓) โค

(๓.๔) กระบือ

(๓.๕) สุกร

(๓.๖) แพะ

(๓.๗) แกะ

(๓.๘) เป็ด

(๓.๙) ไก่

(๓.๑๐) นก

(๓.๑๑) ห่าน

(๓.๑๒) ฝูง

(๓.๑๓) กระจ่าง

- (๓.๑๔) จระเข้
- (๓.๑๕) งู
- (๓.๑๖) ปลา
- (๓.๑๗) กุ้ง
- (๓.๑๘) สัตว์ควบคุมพิเศษ

(๔) ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหลมที่อยู่นอกเหนือจากสถานที่ในข้อ ๕ (๒) เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

(๔.๑) สถานที่ตั้ง

(๔.๑.๑) ต้องเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของตนเอง โดยต้องมีบริเวณเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วนตามความเหมาะสมต่อสภาพการเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย เหตุรำคาญหรือความเสียหายต่อผู้อื่น

(๔.๒) สถานที่เลี้ยงสัตว์

(๔.๒.๑) อาคารและส่วนประกอบหรือสิ่งก่อสร้างอื่นใดสำหรับการเลี้ยงสัตว์ ต้องมีความมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย เหตุรำคาญหรือความเสียหายต่อผู้อื่น

(๔.๒.๒) พื้นต้องมีสภาพเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์แต่ละประเภท ซึ่งง่ายต่อการทำความสะอาด ตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง ไม่เฉอะแฉะและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของพาหะนำโรค และต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสียและสิ่งปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

(๔.๒.๓) หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในได้

(๔.๒.๔) คอกหรือกรง ต้องมีการกันเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

(๔.๒.๕) การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศให้ถ่ายเทได้ดียังเพียงพอและเหมาะสม

(๔.๓) การสุขาภิบาลทั่วไป

(๔.๓.๑) เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อ

(๔.๓.๒) เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรคและไม่เป็นแหล่งแพร่กระจายของเชื้อโรค ทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๔.๓.๓) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ทราบเหตุนี้ ทั้งนี้ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๔.๓.๔) รักษาความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดให้มีระบบการระบายน้ำและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๔.๓.๕) ควบคุมดูแล ระมัดระวังและป้องกัน มิให้สัตว์ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ หรือความเสียหายต่อผู้อื่น

(๔.๔) พื้นที่ที่อยู่นอกเหนือจากสถานที่ในข้อ ๕ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัขและแมว ซึ่งต้องอยู่ภายใต้มาตรการตามข้อ ๕ (๔) (๔.๑) (๔.๒) และ (๔.๓) และมาตรการที่เพิ่มเติม ดังนี้

(๔.๔.๑) เจ้าของต้องนำสุนัขและแมวที่มีอายุตั้งแต่ ๓ เดือนขึ้นไป ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นครั้งแรก และต้องนำไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๔.๔.๒) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสุนัขและแมว

(๔.๔.๓) กรณีสุนัขที่เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษ จะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถทำอันตรายต่อบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวัง โดยสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๔.๔.๔) กรณีสุนัขที่เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษ หากจะนำออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์เลี้ยงต้องใส่อุปกรณ์ครอบปาก จะต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัข ในระยะที่สามารถควบคุมไม่ให้เกิดอันตรายต่อผู้อื่นได้

(๔.๔.๕) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๔.๕) พื้นที่ที่อยู่นอกเหนือจากสถานที่ในข้อ ๕ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงไก่ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้มาตรการตามข้อ ๕ (๔) (๔.๑) (๔.๒) และ (๔.๓) และมาตรการที่เพิ่มเติม ดังนี้

(๔.๕.๑) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องมีพื้นที่ในการเลี้ยงเพียงพอ เพื่อให้ไก่อยู่อย่างสบาย ไม่แออัด เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๔.๕.๒) โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบเปิดต้องมีการป้องกันและกำจัด สัตว์ แมลงพาหะนำโรค และต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่ดี

(๔.๕.๓) โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบปิดต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ฝุ่นละออง และก๊าซต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์ หรือมาตรฐานสินค้าเกษตรแห่งชาติ

(๔.๕.๔) บริเวณประตูทางเข้าและออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ประเภทไก่เนื้อและไข่ ต้องจัดให้มีการฆ่าเชื้อโรคโดยวิธีต่าง ๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรืออ่างจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

(๔.๕.๕) เมื่อพบไก่ป่วย ต้องแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติ หากสงสัยว่าไก่ป่วยเป็นโรคระบาด เช่น นิวคาสเซิล ไข้หวัดนก เป็นต้น ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเร่งด่วนและดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดอย่างเคร่งครัด ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

กรณีพบผู้ป่วยภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่สงสัยว่ามีสาเหตุมาจากโรคระบาดจากไก่ ให้รีบนำตัวส่งแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรคโดยทันที และปฏิบัติตามคำแนะนำรวมทั้งให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ในการป้องกันและควบคุมโรค

(๔.๕.๖) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเสี่ยงให้กับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น แวนตา หน้ากาก ผ้าปิดจมูก หมวกคลุมผม รองเท้า เป็นต้น

(๔.๖) พื้นที่ที่อยู่นอกเหนือจากสถานที่ในข้อ ๕ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงสุกร ซึ่งต้องอยู่ภายใต้มาตรการตามข้อ ๕ (๔) (๔.๑) (๔.๒) และ (๔.๓) และมาตรการที่เพิ่มเติม ดังนี้

(๔.๖.๑) พื้นโรงเลี้ยงสัตว์ทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก

(๔.๖.๒) ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน

(๔.๖.๓) ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อป้องกันเหตุเดือนร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่น และไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค

(๔.๖.๔) ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่ดินของตนเอง ที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

(๔.๖.๕) ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

(๔.๖.๖) การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของซากสัตว์จนทั่ว และกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

(๔.๖.๗) กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

(๔.๖.๘) ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔.๗) พื้นที่ที่อยู่นอกเหนือจากสถานที่ในข้อ ๕ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศและต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๔.๗.๑) การนำสัตว์เข้าประเทศ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรมปศุสัตว์ และต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๔.๗.๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศทุกชนิด ปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ หรือแหล่งน้ำส่วนบุคคลที่สามารถเชื่อมต่อกับแหล่งน้ำธรรมชาติได้

(๔.๘) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นๆ เจ้าของสัตว์นั้นๆ จะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นๆ ตลอดเวลาด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลบ้านแหลม แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามสมควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้กับเทศบาลตำบลบ้านแหลมตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเทศบาลเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านแหลม ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านแหลมรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

(ลงชื่อ)
(นายวัน เมษอัครี)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านแหลม

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)
(นายภัคพงศ์ ทวีพัฒน์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี